

BÁGER GUSZTÁV

Akarsz-e játszani?

Variációk egy Kosztolányi-témára

Akarsz-e kívül kerülni a körön,
s egy tágabb körbe túlnni át?
Akarsz-e ismételteletlen lenni,
mint egy kamasz, lázadó diák?

Akarsz-e kitűnni: eltűnni végleg,
hogy ne légy bábu, mint a többiek?
Akarsz-e végül enyém se lenni,
hogy én is gyűlölhesselek?

Akarsz-e olvadni szürkeségbe,
lehess hasznos alkatrész, csavar?
Tudsz-e szolgálni úgy, hogy felfele
húz a súly, s a kudarc sem zavar?

Akarsz-e játszani embert,
mikor az ösztönök szerteszabadulnak?
Van-e még türelem szívedben,
ha mindennap késik a holnap?

Egy csepp víz

In memoriam Orbán Ottó

Kifolyik a tettből a fény,
ecsettálok mélyén szárad.
Egy csepp víz a sárga temperára,
hogy feljöjjen a Nap.

A felhők alakváltó gondolatok.
Mint egy alvó vulkán,
a tudat készenlétben,
hogy rárontson a témára
a beszéd lávafolyama.

Talán a kézírás, igen,
az fog újraszőni minket.
A mértéktartás erőt adó csendje.
A tiszta látás, amit
nem szennyez aljas indulat.

Semmit nem mondunk kétszer.
Semmit nem mondunk.